

Ang Basahon ni Daniel - Numero Beinte Uno

Sa Sukod

Jeff Pippenger

2023-12-16

Atong ginatun-an ang Isaias kapitulo baynte-siyete, kay kini naghatag sa konteksto alang sa mosunod nga mga kapitulo sa Isaias. Kining mosunod nga mga kapitulo nag-ila sa ulahing ulan ingon nga husto nga pamaagi sumala sa Biblia. Ang maong pamaagi, kon kini maila ug magamit, nagpadayag sa mensaheng manalagna nga, kon dawaton, nagahatag ug katumbas nga kasinatian.

Niadtung Septiyembre 11, 2001 ang awit nga pag-aawiton ngadto sa karaang katawhan sa Dios sa pakigsaad, nga mao ang mga katawhang Seventh-day Adventist, mao kini: nga sila gilabay na ingon nga katawhan sa Dios, kay wala sila makapamunga sa mga bunga nga gituyo sa Dios nga pagapamungahon sa Iyang parasan. Ang awit pagatukoran sa relasyon sa pakigsaad, nga gilarawan sa parasan nga gitanom sa Dios ug usab sa ilang pagsalikway sa bato nga kapangdolan niadtong 1863. Nahimo silang Laodicea niadtong 1856, ug sulod sa pito ka tuig, o “pito ka mga panahon,” o duha ka libo lima ka gatus ug kaluhaan ka adlaw, ang Dios nangita ug agianan sa pagsulod, apan ilang gitakpan ang pultahan batok Kaniya niadtong 1863.

Sukad niadtung Setyembre 11, 2001 sila ginabugkos na ngadto sa mga hugpong sa dili pa sila igasuka sa hingpit gikan sa Iyang baba sa balaod sa Domingo. Ang mensahe nga awiton ngadto sa Adventismo sukad sa Setyembre 11, 2001 mao ang mensahe sa Laodicea, nga mao ang mensahe sa kaparrasan nga naglakip sa bato nga kapangdolan nga modugmok sa tanan nga mosalikway sa “pagkakita” ug “pagtimaw” sa bililhong bato. Ang saad ngadto sa mga Laodiceanhon diha sa pahayag ni Isaias mao nga ang bisan kinsang Adventista nga mopili sa pagdawat niining katapusang pasidaan, aduna pa gihapoy panahon sa “pagkupot sa” “kusog” ni Cristo, “aron” sila “makigdait kang” Cristo, kay si Cristo andam pa gihapon “sa pakigdait kanila.” Apan sa singgit sa tungang gabii, sa dili pa ang haduol nang balaod sa Domingo, kanang kahigayonan matapos na sa walay katapusan.

Sa yugto sa panahon nga nagsugod niadtung Septiyembre 11, 2001, ang Dios misaad sa paghimo niadtung “sa kaniadto dili usa ka katawohan,” nga mahimong “usa ka gamut gikan sa mamala nga yuta,” nga “makagamot,” “mamulak ug moturok, ug pun-on ang nawong sa kalibotan sa bunga.” Ang hinungdan nga ang gamut ni Jesse mamulak ug moturok mao ang ulahing ulan, kay ang gamut nga mamulak ug moturok gitagana sa tagna nga mahimong bandila nga igaalsa, ug ang bandila mao ang gamut ni Jesse.

Ug niadtung adlaw motungha ang gamot ni Jesse, nga motindog ingon nga usa ka bandila alang sa mga katawhan; kaniya mangita ang mga Gentil: ug ang iyang kapahulayan mamahimong mahimayaon. Isaias 11:10.

Ang ulahing ulan maoy hinungdan nga ang gamot ni Jesse milambo ug mipamulak sugod niadtung Septiyembre 11, 2001, ug sa haduol nang umalabot nga balaod sa Domingo ang gamot mopuno sa

tibook nga yuta sa bunga. Ang balaod sa Dominggo diha sa Isaias kapitulo baynte-siyete mao ang progresibong kasaysayan nga gihulagway usab sa mga kapitulo uno hangtod tres sa basahon ni Daniel. Ang ulahing ulan nagsugod sa pagpangwisik sa dihang ang mga nasod nasuko niadtong Septyembre 11, 2001, uban sa pagpagawas ug dayon dihadia nga pagpugong sa Islam sa ikatulong Kaalaotan.

“‘Ang pagsugod nianang panahon sa kagul-anan,’ nga gihisgotan dinhi, wala magtumong sa panahon nga magsugod ang mga hampak sa pagbubo, kondili sa mubo nga yugto sa wala pa kini ibubo, samtang si Cristo anaa sa santuwaryo. Nianang panahona, samtang ang buluhaton sa kaluwasan nagakahuman na, ang kagul-anan moabot sa kalibotan, ug ang mga nasod masuko, apan pugngan aron dili mapugngan ang buluhaton sa ikatulong manulonda. Nianang panahona ang ‘ulahing ulan,’ o pagpabag-o gikan sa presensya sa Ginoo, moabot aron pagahatagan og gahum ang makusog nga tingog sa ikatulong manulonda, ug andamon ang mga balaan sa pagbarog sa panahon nga ang pito ka ulahing hampak igabubo na.” Early Writings, 85.

Niining teksto, gipasabot ni Sister White nga adunay mubo nga yugto sa panahon diin bukás pa ang kaluwasan. Ang “panahon sa kagul-anan” nga iyang gihisgutan lahi gikan sa dakong panahon sa kagul-anan, nga magsugod sa dihang ang pultahan sa grasya hingpit nang sirhan. Sa Adventismo, husto kining gitawag nga “ang gamayng panahon sa kagul-anan” kalabot sa dakong panahon sa kagul-anan nga magsugod sa dihang motindog si Michael. Ang “gamayng panahon sa kagul-anan” nagrepresentar sa yugto sa panahon sa dihang ang pagkagun-ob sa nasod magsugod sa haduol nang umalabot nga balaod sa Dominggo, ug magpadayon hangtod sa pagsira sa pultahan sa grasya.

Sa kasaysayan sukad sa Septyembre 11, 2001 hangtod sa balaod sa Dominggo, ang kataposang paghinlo ug paghukom sa Adventismo gihulagway nga nahitabo sulod sa “pagwisik” sa ulahing ulan. Mao kana ang panahon diin ang ulahing ulan, nga mao usab ang “pagpabugnaw,” nagsugod ingon nga usa ka “pagwisik,” apan nagpadayon ngadto sa hingpit nga pagbubo sa panahon sa balaod sa Dominggo. Niana nga panahon, nga nagsugod sa dihang ang Islam sa ikatulong Kaalautan maoy nakapahimong masuko sa mga nasod, ang ulahing ulan nagsugod sa pag-ulan, ug ang uban nakaila sa ulahing ulan ug midawat niini, ug ang uban wala makaila sa ulahing ulan. Ang uban nakaila nga aduna gayoy nagakahitabo, apan wala sila makasabut kon unsa kadto, ug nanalipod sila sa ilang kaugalingon batok niini.

“Daghan ang, sa dakong bahin, napakyas sa pagdawat sa unang ulan. Wala nila maangkon ang tanang mga kaayohan nga sa ingon niini gitagana sa Dios alang kanila. Naglaum sila nga ang kakulangan mapun-an pinaagi sa ulahing ulan. Sa diha nga igahatag na ang labing madagayaong kadagaya sa grasya, nagtuyo sila nga ablihan ang ilang mga kasingkasing aron sa pagdawat niini. Naghimo sila ug makalilisang nga sayop. Ang buluhaton nga gisugdan sa Dios diha sa kasingkasing sa tawo pinaagi sa paghatag sa Iyang kahayag ug kahibalo kinahanglan magpadayon sa walay hunong. Ang matag usa ka tawo kinahanglan makaila sa iyang kaugalingong panginahanglan. Ang kasingkasing kinahanglan mahaw-asan sa tanang kahugawan ug hinloan alang sa pagpuyo sa Espiritu sa sulod. Pinaagi sa pagsugid ug pagbiya sa sala, pinaagi sa mainiton nga pag-ampo ug pagtugyan sa ilang kaugalingon ngadto sa Dios,

nga ang unang mga tinun-an nangandam alang sa pagbubo sa Balaang Espiritu sa Adlaw sa Pentecostes. Ang mao rang buluhaton, apan sa labi pang dakong sukod, kinahanglan pagabuhaton karon. Unya ang tawhanong galamiton kinahanglan lamang mangayo sa panalangin, ug maghulat sa Ginoo nga magahingpit sa buluhaton mahitungod kaniya. Ang Dios mao ang nagsugod sa buluhaton, ug Iya nga tapuson ang Iyang buluhaton, nga magahingpit sa tawo diha kang Jesu-Cristo. Apan kinahanglan walay pagpasagad sa grasya nga gisimbolohan sa unang ulan. Kadtong lamang nga nagakinabuhi sumala sa kahayag nga ilang nadawat maoy makadawat ug labi pang dakong kahayag. Gawas kon kita matag adlaw nagapadayon sa pagpakita sa aktibo nga Kristohanong mga hiyas, dili nato maila ang mga pagpadayag sa Balaang Espiritu diha sa ulahing ulan. Mahimong kini nagakahulog sa mga kasingkasing sa tanan nga nagalibot kanato, apan dili nato kini mailhan ni madawat.”

Testimonies to Ministers, 506, 507.

Ang ulahing ulan nagaulan na karon ug aduna’y mga nagaila niini ug busa nakadawat niini, ug aduna’y mga wala makaila niini, ug busa wala makadawat niini. Ang ulahing ulan kinahanglan maila aron madawat. Ang ulahing ulan dili lamang usa ka kasinatian, kini usa ka kasinatian nga ginapamunga sa usa ka mensahe, apan ang mensahe madawat lamang kon gamiton ang husto nga pamaagi sa pagtukod sa mensahe. Kon walay pag-ila sa pamaagi nga nagatukod sa mensahe sa ulahing ulan, halos imposible ang pagsabot sa mga leksiyon nga manalagna nga gilarawan sa pagtungaha ug pagkapukan sa mga gingharian nga gipadayag diha sa mga basahon sa Daniel ug Pinadayag.

Ang bandila nga gipataas ngadto sa kalibotan giila ni Isaias ingong ang “gamot ni Jesse,” ug sa kapitulo baynte-siyete kadtong mga “nagagikan kang Jacob” “managgamot.” Kadtong mao ang “gamot ni Jesse” giila usab didto ingong “Israel,” ug sila mao ang una nga mamulak ug mamutot, ug unya mopuno sa kalibotan sa bunga. Ang mga balaod sa kinaiyahan wala magasupak sa mga balaod sa tagna, kay mao ra ang maong Maghahatag sa Balaod nga nagmugna sa kinaiyahan ug sa tagna. Sa dili pa ang usa ka tanom mamunga, kinahanglan una kining mogula gikan sa pagkatulog ingon sa gipakita sa mga putot, ug unya sa mga bulak. Ang espirituhanong Israel, nga mao ang “gamot ni Jesse,” makadawat ug nagapadayon nga pagbubo sa ulan. Nagsugod kini sa usa ka “pagwisik” ug mokusog ngadto sa bug-os nga pagbubo sa dihang ang kalibotan mapuno sa bunga nga gipakita sa bandila.

Sa Isaias kapitulo beinte-siyete, ang sinugdanan sa pagwisik sa ulan gihulagway nga mahitabo sa diha nga ang mga putot “moturok.” Sa dihang sila unang “moturok,” ang ulan giila nga igabubo “sa sukod.” “Sa sukod, sa dihang kini moturok.” Niadtong Septiyembre 11, 2001 ang pagwisik sa ulahing ulan nagsugod sa pagabubo “sa sukod,” kay niadtong panahona ang trigo ug ang mga bunglayan, o ang mga maalamon ug ang mga buangbuang, nagkasagol pa gihapon.

“Ang dakong pagbubo sa Espiritu sa Dios, nga nagadan-ag sa tibook kalibotan pinaagi sa Iyang himaya, dili moabut hangtod nga kita adunay usa ka katawhan nga nalamdagan, nga nasayud pinaagi sa kasinatian kon unsa ang kahulogan sa pagkahimong mga mamumuo kauban sa Dios. Sa diha nga kita adunay hingpit, tibuok-kasingkasing nga pagkahalad ngadto sa pag-alagad kang Cristo, ilhon sa Dios kana nga kamatuoran pinaagi sa pagbubo sa Iyang

Espiritu nga walay sukod; apan kini dili mahitabo samtang ang kinadak-ang bahin sa iglesia dili mga mamumuo kauban sa Dios. Ang Dios dili makabubo sa Iyang Espiritu samtang ang kahakog ug pagpatuyang sa kaugalingon dayag kaayo; samtang ang usa ka espiritu nagahari nga, kon isulti pa sa mga pulong, mopadayag nianang tubag ni Cain,—‘Ako ba ang magbalantay sa akong igsoon?’ Kon ang kamatuoran alang niining panahona, kon ang mga timailhan nga nagakapunô sa tanang dapit, nga nagpamatuod nga ang katapusan sa tanang mga butang haduol na, dili pa igo sa pagpukaw sa natulog nga kusog niadtong mga nagaangkon nga nakaila sa kamatuoran, nan ang kangitngit nga katimbang sa kahayag nga nagasidlak na magaabot niining mga kalag. Wala gayud bisan ang panagway sa usa ka katarongan alang sa ilang pagkawalay pagtagad nga ilang ikahatag sa Dios sa dako nga adlaw sa katapusang pag-ihap. Wala silay ikahatag nga hinungdan kon nganong sila wala mabuhi ug maglakaw ug magbuhat diha sa kahayag sa balaang kamatuoran sa pulong sa Dios, ug sa ingon ipadayag ngadto sa usa ka kalibotan nga nangitngit tungod sa sala, pinaagi sa ilang paggawi, sa ilang kalooy, ug sa ilang kasibot, nga ang gahum ug ang kamatuoran sa ebanghelyo dili arang malalis.” Review and Herald, Hulyo 21, 1896.

Ang Isaias 27 nag-ila sa kasaysayan sa sinugdanan sa pagbubo sa ulahing ulan, sa dihang ang gamot miputot gikan sa mamala nga yuta, ug dayon nagpadayon hangtod nga ang yuta mapuno sa bunga. Ang kapitulo nag-ingon nga “in measure, when it shooteth forth, thou wilt debate with it.” Sa dihang ang ulahing ulan ginatimbang ingon nga usa ka “sprinkling”, si Sister White nagaingon nga ang ulahing ulan, “may be falling on hearts all around us, but we shall not discern or receive it.”

Sa pagbuhat niini, iyang giila ang usa ka iglesia nga sinagol sa mga nagaila ug sa uban nga wala magaila sa pagkahulog sa ulan. Sa miaging pahayag iyang giila nga sa dihang ibubo sa Dios ang ulahing ulan sa walay sukod, kini nagtimaan sa panahon nga wala nay pagsagol sa mga maalamon ug mga buang nga mga ulay, pinaagi sa pag-ingon, “Sa dihang aduna na kitay bug-os, kinatibuk-an, nga paghalad sa kaugalingon ngadto sa pag-alagad kang Cristo, ilhon sa Dios ang maong kahimtang pinaagi sa pagbubo sa iyang Espiritu sa walay sukod; apan kini dili mahitabo samtang ang kinadak-ang bahin sa iglesia dili pa mga mamumuo uban sa Dios.”

Ang mas dako nga bahin sa iglesia, o ang kadaghanan sa iglesia, girepresentahan diha sa Mateo 25 ingon nga mga buang nga ulay, kay sumala sa Biblia “daghan” ang gitawag apan “diyutay” ang pinili. Ang mga maalamon ug ang mga buang sa providensyal nga paagi gibulag sa panahon sa krisis sa tungang gabii, nga nag-una sa haduol na nga balaod sa Domingo. Ang maong pagbulag nagmugna ug usa ka katawhan nga unya makadawat sa bug-os nga pagbubo sa Espiritu diha sa ulahing ulan ug mahimong “nasud nga matawo sa usa ka adlaw”. Unya ang gamut ni Jesse pagabayawon ingon nga usa ka bandera ug pun-on ang kalibutan sa bunga.

Ang Isaias beinte-siete nagpaila nga sa dihang ang ulahing ulan misugod sa pagbubo “sa sukod,” niadtong Septiyembre 11, 2001, “ikaw makiglalis uban niini.” “Sa sukod, sa dihang kini moturok, ikaw makiglalis uban niini.” Ang hitabo sa Septiyembre 11, 2001 nahimong dihadiha usa ka pakiglalis sa kalibotan ug sa iglesia. Hangtod niining maong adlaw—labaw sa baynte ka tuig ang milabay—anaa gihapon ang mga pangatarungan batok sa pagtudlo nianang mga hitabo ingon nga

usa ka buhat sa Islam, sukwahi sa usa ka matang sa pangkalibotanong panagkunsabo. Ang pakiglalis nga nalangkit sa pag-abot sa pagwisik sa ulahing ulan misugod niadtong Setyembre 11, 2001, apan ang mga pakiglalis nga gipadayon sa kalibotan dili mao ang “pakiglalis” nga giila diha sa pulong sa Dios nga mapanagnaon. Ang pakiglalis mahitungod sa mga panagna sama sa mosunod.

“Sa usa ka higayon, sa dihang didto ako sa New York City, sa kapanahonan sa gabii gitawag ako aron motan-aw sa mga bilding nga mitindog, andana ibabaw sa andana, paingon sa langit. Kining mga bilding gipasalig nga dili masunog sa kalayo, ug gitukod kini aron sa paghimaya sa ilang mga tag-iya ug mga magtutukod. Nagkataas pa gayod ug nagkataas kining mga bilding, ug diha niini gigamit ang labing mahal nga mga materyal. Kadtong mga tag-iya niining mga bilding wala mangutana sa ilang kaugalingon: ‘Unsaon man namo sa labing maayo paghimaya ang Dios?’ Ang Ginoo wala sa ilang mga hunahuna.”

“Nahunahuna ko: ‘Oh, hinaut unta nga kadtong nagapuhunan sa ilang mga kapanguhaan sa ingon niini nga paagi makakita sa ilang ginabuhay sumala sa pagtan-aw sa Dios niini! Nagatukod sila ug maanindot nga mga bilding, apan pagkamangmang gayud sa panan-aw sa Magmamando sa uniberso ang ilang pagplano ug mga pamaagi. Wala nila tun-i uban sa tanang mga gahum sa kasingkasing ug hunahuna kon sa unsang paagi nila mahimaya ang Dios. Nawala kanila ang pagtan-aw niini, ang nahaunang katungdanan sa tawo.”

“Sa dihang mitindog kining halangdong mga building, ang mga tag-iya nangalipay uban sa mapintasong pagkamapahitas-on nga sila may salapi aron gamiton sa pagpahimuot sa kaugalingon ug sa pagpukaw sa kasina sa ilang mga silingan. Kadaghanan sa salapi nga ilang gipuhunan sa ingon niini nakuha pinaagi sa pagpangilkil, pinaagi sa pagyatak sa mga kabus. Ilang nahikalimtan nga didto sa langit gitipigan ang talaan sa matag patigayon sa negosyo; ang matag dili matarung nga pakigsaad, ang matag malimbongong buhat, didto natala. Moabot ang panahon nga sa ilang pagpanglimbong ug pagkamapahitas-on ang mga tawo makaabot sa usa ka punto nga dili na itugot sa Ginoo nga ilang lapason, ug sila makakat-on nga adunay utlanan ang pailub ni Jehova.”

“Ang sunod nga talan-awon nga miagi sa akong atubangan mao ang usa ka alarma sa sunog. Ang mga tawo mitan-aw sa tag-as ug gituohang dili masunog nga mga tinukod ug miingon: “Hingpit silang luwas.” Apan kining mga tinukod nalamoy sa kalayo daw hinimo sa alkitran. Ang mga bombero walay arang mahimo aron mapugngan ang kalaglagan. Ang mga bombero dili makahimo sa pagpaandar sa mga makina.” Testimonies, tomo 9, 12, 13.

Ang iglesyang Adventista diha-diha dayon human sa Setyembre 11, 2001, naninguha sa pagtago sa mga pahayag sama niini gikan sa kalibotan. Giunsa man nga dili kini mahitungod sa Siyudad sa New York, ug sa hilabihang kataas nga mga bilding nga ang mga trak sa bombero wala makapahunong sa misunod nga mga sunog? Giunsa man nga ang usa ka pahayag nga sama niini gikan sa mga sinulat nga giangkon sa iglesyang Adventista nga gisulat sa usa ka propetisa wala imantala gikan sa mga atop human sa ingon nianang katumanan?

Ang pag-abot sa pagwisik sa ulahing ulan, nga nagtimaan sa pag-abot sa propetikong “debate,” nag-ila usab sa katapusang pagsukol sa Adventismo, kay didto nila hingpit nga gisalikway ang

matin-aw ug yano nga mga pulong niadtong ilang giila nga manalagna nga babaye alang sa salin.

“Si Satanas mao... sa walay hunong nga pagpugos sa peke—aron sa pagdala palayo gikan sa kamatuoran. Ang labing ulahing paglimbong gayud ni Satanas mao ang paghimo nga walay epekto ang pagpamatuod sa Espiritu sa Dios. ‘Diin walay panan-awon, ang katawhan mangawagtang’ (Proverbs 29:18). Si Satanas molihok uban sa malalangong pagkamabinantayon, sa nagkalainlaing mga paagi ug pinaagi sa nagkalainlaing mga galamiton, aron sa pag-uyog sa pagsalig sa salin nga katawhan sa Dios diha sa tinuod nga pagpamatuod.”

“Adunay pagdumot nga pagasugdan batok sa mga Testimonya nga sataniko. Ang mga pagpanglihok ni Satanas mao ang paguy-og sa pagtuo sa mga iglesia diha niini, tungod kay niini nga hinungdan: si Satanas dili makabaton ug ingon kahayag nga dalan aron ipasulod ang iyang mga paglimbong ug ihigot ang mga kalag diha sa iyang mga pagpakasala kon ang mga pasidaan ug mga pagbadlong ug mga tambag sa Espiritu sa Dios pagatamdon.” Selected Messages, libro 1, 48.

Ang mahimayaong pagbugkos sa trigo ug sa mga liso nagsugod niadtong Septiyembre 11, 2001, pinaagi sa pagsukol batok sa Espiritu sa Tagna, nga maoy nagtimaan sa pagtapos sa usa ka padayonng pagsukol nga nagsugod batok sa Biblia niadtong 1863.

“Kita ingon nga usa ka katawhan nagaangkon nga ania kanato ang kamatuoran nga nag-una kay sa matag ubang katawhan sa ibabaw sa yuta. Busa ang atong kinabuhi ug kinaiya kinahanglan mahiuyon sa maong pagtoo. Hapit na gayud ang adlaw nga ang mga matarong pagabugkoson sama sa bililhong trigo diha sa mga bugkos alang sa langitnong kamalig, samtang ang mga daotan, sama sa mga sagbot, pagatigumon alang sa mga kalayo sa katapusang dakong adlaw. Apan ang trigo ug ang mga sagbot ‘motubo nga magkauban hangtud sa ting-ani.’” Testimonies, tomo 5, 100.

Giunsa man mahimong pasagdan sa Adventismo ang mosunod nga pahayag nga diretso nga nagaingon nga sa dihang mapukan kining mga tinukod matuman ang Pinadayag 18:1–3?

“Karon miabut ba ang pulong nga akong gipahayag nga ang New York pagapapason pinaagi sa usa ka higanteng balod sa dagat? Kini wala ko gayod isulti. Akong giingon, sa dihang akong nakita ang dagkong mga tinukod nga nanindog didto, andana sa ibabaw sa andana, ‘Pagkamingawngaw nga mga talan-awon ang mahitabo sa dihang ang Ginoo motindog aron uyogon sa hilabihan ang yuta! Unya matuman ang mga pulong sa Pinadayag 18:1–3.’ Ang tibuok ikapulo ug walo nga kapitulo sa Pinadayag maoy usa ka pasidaan mahitungod sa moabot sa yuta. Apan wala akoy piho nga kahayag mahitungod sa moabot sa New York, gawas lamang nga ako nasayod nga moabut ang adlaw nga ang dagkong mga tinukod didto igatumpag pinaagi sa pagliko ug pagbaliskad sa gahum sa Dios. Gikan sa kahayag nga gihatag kanako, ako nasayod nga ang kalaglagan ania sa kalibotan. Usa ka pulong gikan sa Ginoo, usa ka paghikap sa Iyang gamhanang gahum, ug kining dagkung mga gambalay mangapukan. Mahitabo ang mga talan-awon nga ang kahadlok niini dili nato mahunahunaan.” Review and Herald, Hulyo 5, 1906.

Ang isyu nga atong gihisgutan dinhi dili kon natuman ba kining mga pahayag niadtong Septyembre 11, 2001, kay sa walay pagduhaduha natuman gayud kini, apan ang isyu nga atong gitinguha nga hisgutan mao ang “lalis” nga nagsugod niadtong panahona. Ang lalis mahitungod sa husto o sayop nga pamaagi. Ang iglesya sa Adventista nagsugod sa pagsalikway niini sa napulog-upat ka lagda sa profetikong paghubad ni William Miller niadtong 1863, ug miuswag sila hangtod sa punto karon nga dili ka na makapalit ug usa ka libro sa pagtuon sa Biblia nga sinulat sa mga teologo nga Adventista nga dili sa makadaghang higayon ginaduyogan sa pag-uyon sa mga teologo sa apostatang Protestantismo ug Romano Katolisismo. Gikan sa 1863 hangtod sa 2001, ug hangtod karon, ang pamaagi nga sa sinugdan girepresentahan sa mga lagda ni William Miller sa profetikong paghubad gisalikway pabor sa pamaagi sa Romano Katolisismo ug apostatang Protestantismo. Ang profetikong “lalis” nga nagsugod sa dihang natuman ang Pinadayag 18:1–3, mahitungod sa tinuod o bakak nga pamaagi.

Padayonon nato ang atong pagsusi sa “debate” sa ikakaluhaan ug pito nga kapitulo sa Isaias sa sunod nga artikulo.

“Kinahanglan mahibalo kita sa atong kaugalingon kon unsa ang naglangkob sa Kristiyanismo, kon unsa ang kamatuoran, kon unsa ang pagtuo nga atong nadawat, ug kon unsa ang mga lagda sa Biblia—ang mga lagda nga gihatag kanato gikan sa labing hataas nga awtoridad.” *The 1888 Materials*, 403.